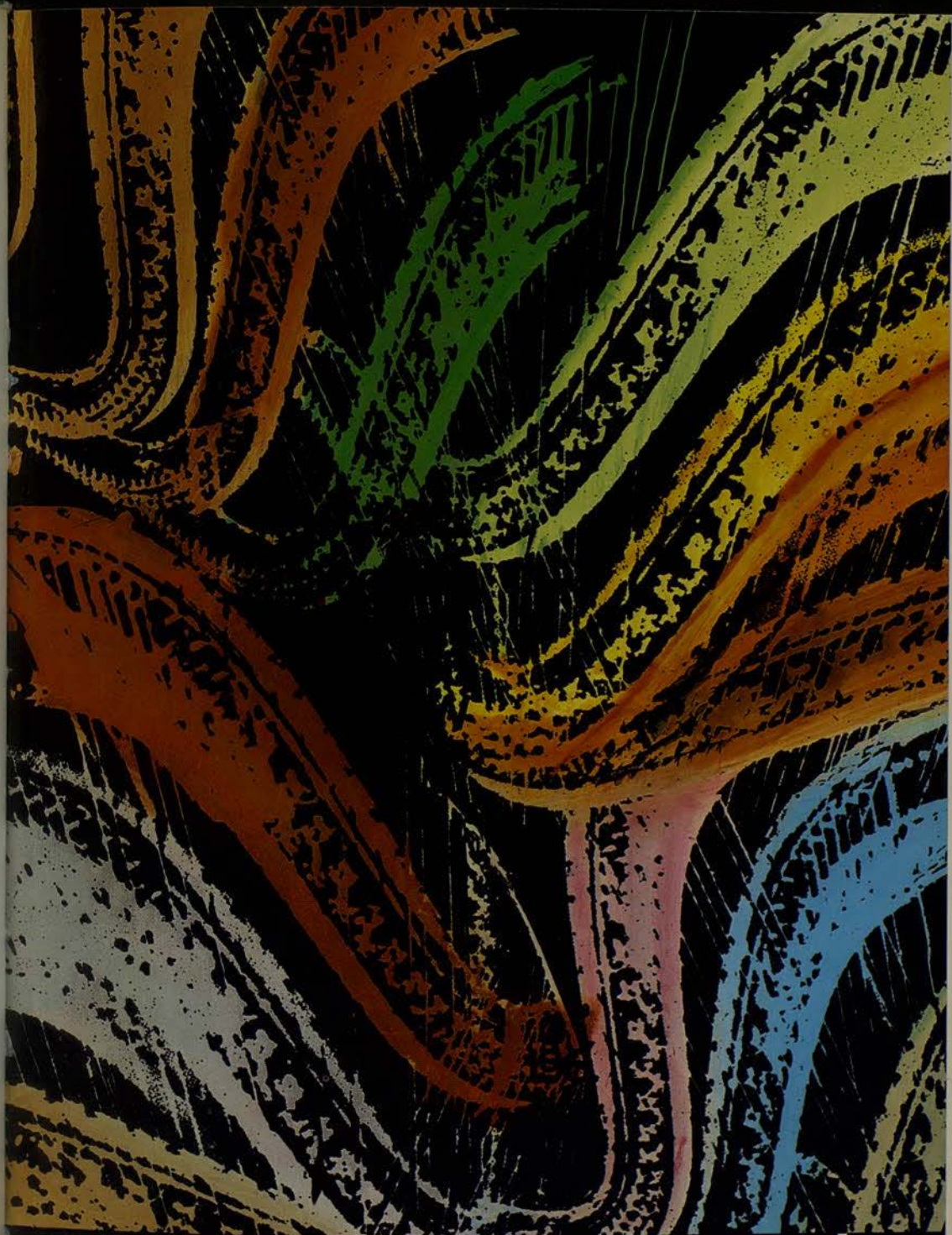

GUIA MUSICAL 1976·77 | **9**

Martini Extra Dry

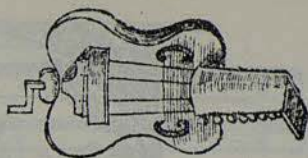

Martini Extra Dry,
simplemente solo, o "on the rocks",
con una piel de limón.
Así disfrutará su auténtico sabor.

Donde esté, a la hora que esté
déjese llevar por su sutil y delicado sabor.

EDITORIAL

MÉS ANIVERSARIS

Acabem de deixar un any, en el transcurs del qual hem celebrat dos centenaris molt anomenats (naixements de Manuel de Falla i de Pau Casals); i tot just entrem al període anual que en el calendari figurarà amb el número 1977, i ja el món musical es disposa a commemorar els 150 anys de la mort de Beethoven. Si continuem amb el règim de fraccions decimals de les centúries netes i rodones ens trobarem que no hi haurà any en què amb mirada retrospectiva i fent les filigranes numèriques corresponents no puguem evocar una personalitat prèviament assenyalada.

Fa exactament set anys que amb els honors a què és creditor pels seus mereixements tot l'univers musical celebrà els dos segles del naixement del gran romàntic. Ara, tornem-hi. Amb l'excusa de trobar una xifra cabalística o, millor, arrodonida, evocarem una vegada més la figura del torturat geni de Bonn, que mai no ha deixat de ser recordada perquè la seva presència en els programes concertístics d'arreu ha estat constant.

Ignoro en què consistirà la commemoració d'enguany però em permeto d'advertir que entre nosaltres —com em sembla recordar que vaig profetitzar arran de l'any del segon centenari del naixement de Beethoven— es traduirà en una densificació de la creació beethoveniana en els programes concertístics; i per això m'atreveixo a propugnar que per comptes d'aquesta massificació d'una producció de tots prou coneguda, s'institueixin premis de composició i d'interpretació (tal com s'ha fet —a més dels concerts— en el

cas de Falla i de Casals) o, millor encara, que es fomenti la creació de beques d'estudi, d'anàlisi i d'investigació del personatge contemplat (en aquest cas, Beethoven) si és que queda encara per furgar algun aspecte inèdit de la seva personalitat i de la seva obra.

No sóc contrari a rememorar el significat i el valor de les creacions dels homes que amb les seves intuïcions han atorgat forma i sentit a la nostra cultura; però no puc mostrar-me partidari d'insistir sobre el tema a base de la puerilitat de celebrar quantitativament els esdeveniments pel fet que caiguin en els anys múltiples de vint-i-cinc o de cinquanta; amb els de cent, penso que ja n'hi ha prou perquè s'hi encabeixin dues dates: naixement i mort. Altrament, i amb la pertinent progressió geomètrica, no acabariem mai. Però tot això és, en definitiva, un fet superficial i extern que amaga una qüestió de fons que estimo d'importància. Quan, avui, la música i les arts tenen plantejada una problemàtica social, de contingut i d'expressió tan angoixada i tensa, mirar i contemplar enrera amb tanta insistència em sembla una covardia, una evasió i una deserció moguda per possibles interessos econòmics i editorials. Benvingudes les lògiques commemoracions centenàries, sempre que no constitueixin una excusa per a no examinar el nostre present que és el que veritablement interessa i del qual —almenys, públicament— no deixem de defugir.

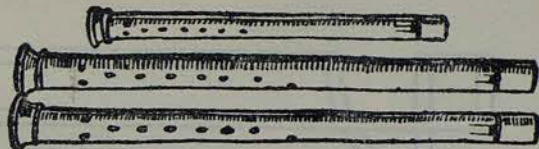
MANUEL VALLS

**JA SOU SOCI
DE
L'ORFEO
CATALA ?**

Una entitat
arrelada a la vida del país,
activament present en l'avui
i projectada
a un esperançador futur !

Demaneu informació a la secretaria :
Amadeu Vives, 1; telèfon 301 11 04
Barcelona-3

UN LLIBRE D'HISTÒRIA PER A ESCOLARS

No és cap secret per a ningú que, a l'Estat espanyol, l'ensenyament ha estat sempre tràgicament inadequat a l'infant i a l'adolescent. Per això no ens hem de sorprendre, en el fons, de la imperícia extraordinària amb què ha estat intentada la solució de l'endèmica ignorància musical amb què acabaven els estudis dels escolars de tots els nivells educatius.

En el cas que ens ocupa, l'anomenada Espanya oficial —que és qui ha dirigit les passes de l'ensenyament a casa nostra des de l'any 1939— ha volgut aplicar aquesta solució amb la inclusió d'una assignatura d'història de la música al primer curs del BUP (Batxillerat Unificat Polivalent).

Això hauria estat un progrés real si no fos que, per començar, hom ha suposat que la cultura musical bàsica es pot adquirir amb un parell d'hores setmanals de classe (o tres, en el millor dels casos) i dedicar encara una part d'aquest temps a «activitats artístico-culturals» incloses dins l'assignatura. És a dir, que, de fet, només resta mitja assignatura hàbil per a l'ensenyament musical.

Ara bé, per a impartir aquesta assignatura doble, cal que hi hagi un programa i uns llibres de text. El «programa» ha estat fet, sens dubte, per un «planificador oficial» del Ministeri d'Educació i Ciència que no ha tingut en compte, en primer lloc, l'aberració que suposa l'escassetat del temps de què hom disposarà per fer conèixer la música (les obres musicals, naturalment) més elemental als deixebles i, d'altra banda, quina és la capacitat d'assimilació d'uns estudiants que, per regla general, no han estat mai en contacte directe amb la música anomenada culta, o ho han estat molt precàriament. És clar que això té un interès secundari: el que cal és que es pugui anunciar la implantació

d'estudis d'història de la música al BUP, que hi hagi un «programa» i que hi hagi un «llibre». Si tenim tot això —deu pensar el planificador oficial— ja hem resolt —damunt el paper, naturalment— el problema secular de la incultura musical.

EL LLIBRE

Si aquests són els criteris a l'hora d'establir l'assignatura, no ens ha de sorprendre que els que prevalguin al moment d'aprovar un llibre de text siguin igualment desconcertants, i que apareguin a la llum pública obres com la que motiva aquest article, la finalitat del qual no és tant l'anàlisi crítica del text en qüestió com la denúncia de les absurditats que encara avui es cometien en matèria de pedagogia.

El llibre a què ens referim és el titulat *Música y actividades artístico-culturales*, de Ramon Perales de la Cal, d'Edicions Didascalia, Madrid, 1975. En comentarem només els aspectes relatius a la didàctica musical, i deixarem de banda els *artístico-culturales*. En primer lloc, resulta absurd d'imaginar que puguem exigir a un noi de quinze anys, més o menys, que recordi que a l'Índia «fueron y perduraron a través de los siglos la vinia o vina, el sitar, la tabla, el sang, el sarungi y la sankha» (pàg. 19), frase que és una petita part de l'apartat dedicat a un tema tan complex.

A la pàgina 45 trobem la frase següent: «Veremos, más adelante, cómo el arte flamenco en Italia se vio (sic) a las tendencias espirituales de la Contrarreforma que recoge como fruto la absoluta superación del texto a la música, dando lugar a la música reservata (sic), en la que una voz sobresale sobre el encaje polifónico expresando o describiendo musical-

**Amb ocasió del 1er
CENTENARI de PAU CASALS**

**tenim l'honor de presentar al
públic barceloní, tres miralls
decorats amb les imatges de
tres músics universals:**

**PAU CASALS
LUDWIG V. BEETHOVEN
WOLFGANG A. MOZART**

**Podreu contemplar-los al vesti-
bul d'aquest local.**

ESTABLIMENTS

Tot: Més gals. maldà 4
FUSTA sardenya 550
ELISA petritxol 3
TOHER riera alta 45
LEKE Pg. maragall 267-comtes de bell-lloc 133

SELECCIONATS

BATLLÓ pc. eivissa 12 Ht
XALOC olzinellas 86
GAM drugstore david
GUST gran via 464

**Es una promoció de :
DODESA-mallorca, 526 . 225 7071**

mente el texto.» Si algú té una idea aproximada, encara que no ho sigui gaire, sobre el que és un noi o una noia de quinze anys —cosa que, evidentment, el Ministeri d'Educació i Ciència deu ignorar totalment—, podrà judicar el partit que treurà de l'estudi de frases com aquesta, que abunden en aquest llibre.

A l'apartat «Teóricos del siglo XV» (pàgina 55), en parlar dels hispànics, llegim: «Fernando Esteban, autor de las Reglas de canto plano e de contrapunto e de canto de organo (1410); Fernando Castillo, De musica instrumentali (1497); Guillermo de Podio, Ars Musicorum (1495); Domingo Marcos Durán, Lux Bella (1498) y Sumula de canto de órgano, contrapunto, composición vocal e instrumental; Alonso Spañón, Introducción de canto llano; Sánchez de Arévalo, Vergel de Príncipes, dedicada a Enrique IV de Castilla y, sobresaliendo entre ellos, Bartolomé Ramos de Pareja, que editó su Música práctica en Bolonia, el año 1482...» No cal que insistim en el to absolutament demencial d'aquesta suposada didàctica de la música, que representa per a l'alumne, en el millor dels casos, una acumulació memorística totalment allunyada del coneixement real mínim de la música.

No són aquests els únics defectes del llibre; per exemple, des del punt de vista formal, trobem els noms dels autors escrits en lletra itàlica o cursiva, i així mateix els títols de les obres. El deixeble que no tingui un bon coneixement de l'alemany o de l'italià confondrà fatalment un títol amb un compositor i viceversa. Si a això afegim la veritable munió d'errors tipogràfics que conté aquest llibre, realment escandalosa, tant en mots del lèxic comú com en noms d'autors i títols de composicions, la confusió esdevé encara més gran. Així trobem Bonucini en

lloc de Bononcini (pàg. 74), Germiniani en lloc de Geminiani (pàg. 103), Brams en lloc de Brahms (pàg. 89), Severino Mercadante en lloc de Saverio Mercadante (pàg. 130); Musorsky en lloc d'una transliteració acceptable de Mussorgskij (més avall hi surt), a la pàg. 141; John Cagge en lloc de John Cage (pàg. 160) i d'altres «perles» semblants. També hi ha un gran nombre d'afirmacions grotesques, pintoresques o equivocades. En destacarem només algunes de molt gruixudes: «Ningún discípulo que pudiera proseguir en el género lírico sigue a Rameau. Ni siquiera la modesta obra de Jean-Jacques Rousseau, filósofo por naturaleza y vencido de su valía musical, J'ai perdu mon serviteur, de poca fama y difusión.» (Pàg. 80.)

A més d'un redactat poc clar, cal assenyalar que l'obra principal de J. J. Rousseau és *Le devin du village* i no pas *J'ai perdu mon serviteur*, que és el títol d'una de les seves àries. Una altra:

«Gluck cultivó el género cómico de la ópera bufa, espectáculo ligero y amable que los italianos intercalaban como entre-acto en las reuniones (sic) de ópera seria a modo de farsa musical, alcanzando gran éxito L'isle de Merlin, Fausse esclave, culminando en Iphigénie en Aulide, Alceste e Iphigénie in Tauride (sic).» (Pàg. 80.)

No cal dir que les tres darreres òperes de Gluck no tenen res a veure amb una «farsa musical», però, a més, caldria preguntar a l'autor per què uns noiets que fan un primer —i únic— curs d'història de la música han de saber les gairebé oblidades òperes còmiques de Gluck.

I, encara, en parlar del romanticisme: «El sometimiento a la fantasía conduce, irremisiblemente, a la incompatibilidad con la existencia, a la locura o a la muerte pre-

matura.» (Pàg. 115.) Aquests greus perills inclinaran el deixeble a prescindir totalment de la fantasia en aquesta vida.

O bé: «Wagner dará cima a la idea perseguida ya por Schiller de convertir el teatro en un lugar de mero entretenimiento» (pàg. 121); i, encara: «Haydn, el padre de las sinfonías, muere en Viena cuando la Revolución francesa, revolución social y cultural, estaba en marcha.» (Pàg. 103.) I tant! Del 1789 al 1809 (mort de Haydn) la Revolució Francesa havia tingut vint anys per a fer camí.

L'enumeració d'aquestes «perles» seria inacabable: des de *Prosa*, qualificat de nom amb el qual són conegudes a França les seqüències, fins a l'afirmació que el *rondeau* aparegué al segle XVIII.

Es també sorprenent des del punt de vista estètic que, en parlar de les danses de la mort medievals, basades en el *Dies irae*, l'autor recomani l'audició de la *Danse macabre* de Saint-Saëns, tan allunyada en tots els aspectes del tema estudiat. Hi ha també errors cronològics, com el de presentar Gustav Mahler nascut el 1860, abans de Bruckner, del qual es considerava deixeble i que nasqué 36 anys abans. Hi ha errors greus, com el qualificar d'«*Escuela de París*» el Grup dels Sis. En parlar de Schönberg, la confusió encara és més gran. L'epígraf es titula «Dodecafonismo y atonalismo»; aquí la inversió no és merament cronològica, sinó conceptual, ja que el dodecatonisme no és sinó la sistematització de l'atonalisme, realitzada uns vint anys més tard. Més avall qualifica Stravinski d'expressionista, cosa que ell no havia acceptat mai.

La música catalana hi és tractada molt superficialment. L'estudi de l'escola catalana, per exemple, té vint ratlles d'extensió, a les quals s'afirma que Brudieu i els Fletxa són el

màxims representants de l'escola valenciana. A la música del País Valencià són dedicades tres ratlles; diu textualment:

«Por último, aunque de muy cortos vuelos, citaremos a Ambrosio Coronado de Cortés (en realitat Ambrosi Coronat de Cotes) y Juan Ginés Pérez, al frente de la escuela valenciana.» (Pàg. 59.)

No cal dir que els noms de fonts són castellanitzats, però no solament els catalans, sinó també els d'autors estrangers. Així trobem citats, per exemple, «Juan Cristóbal Bach» i «Cayetano Donizetti» al costat d'altres noms correctes.

Després d'aquesta anàlisi superficial, només podem desitjar que els alumnes que es trobin amb un text semblant entre les mans tinguin, almenys, la sort de tenir un professor expert en pedagogia i que sigui capaç d'obrir-los un camí dins el cos d'aquesta immensa mandonguilla de dades memorístiques, obres desconegudes, equivocades o mal explicades (amb els títols a vegades en l'idioma original, a vegades traduïts al castellà) i referències culturals no sempre eficaces. A favor del llibre podem aduir només una presentació atractiva, l'existència d'un «Glosario terminológico» que ajuda a clarificar conceptes, i un resum biogràfic dels principals compositors —no sense arbitriats ni errors, per altra part.

Els suggeriments d'activitats i audicions, si fossin duts a la pràctica, ja ocuparien més temps del que hom ha previst per a tot el curs.

Esperem que arribi el dia en què no calgui que els nostres estudiants rebin de Madrid planificacions tan «genials» i obres tan indigestes com la que hem analitzat.

MONTSERRAT ALBET i ROGER ALIER

(Serra d'Or, núm. 206, novembre 1976)

*Nos dimos la mano...
él retuvo la mía
durante unos instantes.*

*Pasaron las horas
y no obstante un
agradable perfume
permanecía en mi mano.*

*Fue todo un presagio.
Fue el feliz presagio
de un gran amor...*

LEGRAIN
PARIS

ROYALE AMBREE

*la colonia
que gusta
recordar*

- 1 10 enero 21 h. ORQUESTA DE CAMARA FRANZ LISZT
IGOR OISTRAKH, violín
CORELLI: Concerto grosso en re mayor, op. 6, núm. 4. — HAENDEL: Concerto grosso en la menor, op. 6, núm. 4. — BACH: Concierto para violín y orquesta BWV 1042. — BACH: Concierto para violín y orquesta BWV 1041. — TCHAIKOWSKY: Serenata para cuerda, op. 48.
- 2 11 enero 21 h. ORQUESTA DE CAMARA FRANZ LISZT
MICHEL DALBERTO, piano
PURCELL: Suite para cuerda. — MOZART: Divertimento en fa mayor, KV.138. — MOZART: Concierto para piano y orquesta, KV.415. — SZÖLLÖSY: III Concierto. — BARTOK: Divertimento.
- 3 31 enero 21 h. ALFRED BRENDEL, piano
BEETHOVEN: Sonata en sol menor, op. 49, núm. 1. — BEETHOVEN: Sonata en re mayor (Pastoral), op. 28. — BEETHOVEN: Sonata en fa mayor, op. 54. — BEETHOVEN: Sonata en mi bemol mayor, op. 31 núm. 3. — BEETHOVEN: Sonata en la bemol mayor, op. 110.
- 4 4 febrero 21 h. I VIRTUOSI DI ROMA
RENATO FASANO, director
Programa VIVALDI
- 5 8 febrero 21 h. PILAR LORENGAR, soprano
MIGUEL ZANETTI, piano
CESTI: Addio, Corindo (aria). — PAISIELLO: Chi vuol la zingarella (aria). — HAENDEL: V'adoro, puppale (aria). — BRAHMS: 4 canciones. — WOLF: 3 canciones. — DVORAK: Canciones gitanas, op. 55. — GRANADOS: Tres canciones. — TURINA: Dos canciones.
- 6 24 febrero 20 h. ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA
BIRGIT NILSON, soprano. MONTSERRAT CABALLE, soprano.
RICHARD CASSILLY, tenor. THOMAS STEWART, bajo.
PATRICIA PAYNE, mezzo. DMITER PETKOV, bajo.
WAGNER: LA WALKIRIA (1.ª audición)
- 7 27 febrero 17 h. ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA
BIRGIT NILSON, soprano. MONTSERRAT CABALLE, soprano.
RICHARD CASSILLY, tenor. THOMAS STEWART, bajo.
PATRICIA PAYNE, mezzo. DMITER PETKOV, bajo.
WAGNER: LA WALKIRIA (2.ª audición)
- 8 1 marzo 21 h. ALICIA DE LARROCHA, piano
P. SOLER: Dos sonatas. — SCHUBERT: Sonata en si bemol (op. post.). — RAVEL: Valses nobles y sentimentales. — RAVEL: Alborada del gracioso. — DEBUSSY: La Soirée dans Grenade. — DEBUSSY: Dos preludios. — DEBUSSY: L'île joyeuse.
- 9 3 marzo 21 h. ORQUESTA FILARMONICA DE VARSOVIA
WITOLD ROWICKI, director
TADEUSZ ZMUDZINSKI, piano
RAVEL: Dafnis y Cloe (2.ª suite). — SZYMANOWSKI: Sinfonía concertante (para piano y orquesta). — RIMSKY-KORSAKOV: Schéhérezade.
- 10 4 marzo 21 h. ORQUESTA FILARMONICA DE VARSOVIA
WITOLD ROWICKI, director
KONSTANTY KULKA, violín
LUTOSLAWSKI: Libro para orquesta, op. 19. — PROKOFIEFF: Concierto para violín y orquesta, op. 19. — BRAHMS: Sinfonía núm. 4, en mi menor, op. 98.

- 11 14 marzo 21 h. WILHELM KEMPF, piano
Programa a determinar
- 12 18 marzo 21 h. OCTETO ST. MARTIN IN-THE-FIELDS
BOCCHERINI: Quinteto en do mayor. — MOZART: Quinteto en sol menor. — MENDELSSOHN: Octeto en mi bemol mayor, op. 20.
- 13 31 marzo 21 h. NEW PHILHARMONIA ORCHESTRA
NEW PHILHARMONIA CHORUS
JOHN PRITCHARD, director
NORMA BURROWES, soprano. ANNA REYNOLDS, contralto.
ANTHONY ROLF-JOHNSON, tenor. JOHN SHIRLEY QUIRK, bajo.
HAENDEL: El Mesías
- 14 1 abril 21 h. NEW PHILHARMONIA ORCHESTRA
NEW PHILHARMONIA CHORUS
JOHN PRITCHARD, director
NORMA BURROWES, soprano. ANNA REYNOLDS, contralto.
ANTHONY ROLF-JOHNSON, tenor. JOHN SHIRLEY QUIRK, bajo.
J. S. BACH: Misa en si menor, BWV 232
- 15 3 abril 21 h. THE ACADEMY OF ST. MARTIN IN-THE-FIELDS
CHORUS OF THE ACADEMY OF ST. MARTIN IN-THE-FIELDS
LAZSLO HELTAY, director
HAENDEL: Israel en Egipto
- 16 18 abril 21 h. SOLISTAS DE ZAGREB
HAYDN: Las siete últimas palabras de Jesucristo en la Cruz.
- 17 19 abril 21 h. SOLISTAS DE ZAGREB
VLADIMIR SVERAK, violín
HAENDEL: Concerto grosso, op. 6, núm. 5. — TELEMANN: Concierto para violín y orquesta. — ROSSINI: Sonata núm. 2. — K. ODAK: Pasacaglia. — B. BARTOK: Divertimento.
- 18 4 mayo 21 h. ORQUESTA FILARMONICA DE LOS ANGELES
ZUBIN MEHTA, director
STRAWINSKY: Fuegos de artificio. — TCHAIKOWSKY: Sinfonía núm. 1, en sol menor, op. 13. — MUSSORGSKY-RAVEL: Cuadros de una exposición.
- 19 5 mayo 21 h. ORQUESTA FILARMONICA DE LOS ANGELES
ZUBIN MEHTA, director
MOZART: Sinfonía en sol menor, núm. 40, KV.550. — STRAUSS: Don Juan. — BRAHMS: Sinfonía núm. 1, en do menor, op. 68.
- 20 16 mayo 21 h. ORQUESTA BACH DE MUNICH
KARL RICHTER, director
J. S. BACH: Conciertos de Brandeburgo (Audición integral I)
- 21 17 mayo 21 h. ORQUESTA BACH DE MUNICH
KARL RICHTER, director
J. S. BACH: Conciertos de Brandeburgo (Audición integral II)

Venta de localidades: Para todos y cada uno de los conciertos, de 5 a 9 de la tarde en las taquillas del Palau de la Música Catalana, días laborables. Los días de los conciertos respectivos, de 11 a 1 y desde las 4 de la tarde.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Concerts celebrats durant l'any 1976

GENER

- 7 London Symphony Orchestra. Dir.: Erich Leinsdorf. Martha Argerich, piano. (Patronat Pro Música.)
- 8 London Symphony Orchestra. Dir.: Erich Leinsdorf. (Patronat Pro Música.)
- 10 Secció de Nois i Noies de l'Orfeó Català. Dir.: J. López Esparbé.
- 11 Orfeó Laudate i Cors Infantils. Dir.: Angel Colomer del Romero.
- 11 Trio Pràctica de Música. Gonçal Comellas, violí. M.ª Lluïsa Cortada, clavicèmbal.
- 12 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Milton Katims. Arthur Rubinstein, piano. (Patronat Pro Música.)
- 14 Pedro Espinosa, piano. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 17 / 18 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Alexis Weissenberg, piano.
- 19 Quartet Búlgar Dimov. (Associació de Cultura Musical.)
- 20 Jessye Normann, soprano. Irvin Gage, piano. (Patronat Pro Música.)
- 21 Estela Pujadas, Jorge Labrouve, guitarra. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 24 / 25 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Jill Gómez, soprano. Gerald English, tenor. Cor Femení Henry Purcell.
- 28 M.ª Teresa Martínez, orgue. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 31 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Mario Rossi. Enriqueta Tarrés, soprano. Helga Müller, contralt. Renzo Casellato, tenor. Raffaele Ariè, baix. Coral Sant Jordi. Cor Madrigal.

FEBRER

- 1 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Mario Rossi. Enriqueta Tarrés, soprano. Helga Müller, contralt. Renzo Casellato, tenor. Raffaele Ariè, baix. Coral Sant Jordi. Cor Madrigal.
- 1 Cor Madrigal de Budapest. Dir.: Ferenc Szekeres. (VI Setmana Nova Música.)
- 2 Diabolus in Musica. Dir.: Joan Guinjoan. (VI Setmana Nova Música.)
- 5 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Antoni Besses, piano. (VI Setmana Nova Música.)
- 8 Birgit Nilson, soprano. Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Berislav Klobucar. (Patronat Pro Música.)
- 10 Yehudi Menuhin, violí. (Patronat Pro Música.)
- 11 Pro Musica Antiqua. Dir.: Miguel Angel Tallante. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 14 / 15 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Paul Capolongo. Pedro Corostola, violoncel.
- 15 Cobles Barcelona, La Principal de la Bisbal, La Principal de Llobregat. Esbart Dansaire de Rubí. (Amics dels Concerts.)
- 17 Quartet Stradivari (Forum Musical.)
- 18 Martin Berkowitz, piano. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 19 Arthur Rubinstein, piano. (Patronat Pro Música.)
- 21 / 22 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Ilana Vered, piano.
- 25 Jean Bernard Pommier, piano. (Dimecres de Ràdio Nacional.)

- 26 Trio Jacques Loussier. (Associació de Cultura Musical.)

- 28 / 29 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Jaime Laredo, violí.

MARÇ

- 1 New Philharmonia Orchestra. New Philharmonia Chorus. Dir.: Fritz Rieger. Ileana Cotrubas, soprano. Bernd Weikl, baríton. «Requiem alemany» de Brahms. (Patronat Pro Música.)
- 2 New Philharmonia Orchestra. New Philharmonia Chorus. Dir.: Fritz Rieger. Pilar Lorengar, soprano. Alfreda Hodgson, contralt. Dieter Ellenbeck, tenor. Marius Rintzler, baix. «Missa Solemnis» de Beethoven. (Patronat Pro Música.)
- 3 Angeles Rentería, Jacinto Matute, piano. Javier Benet, Pedro Vicedo, percussió. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 6 / 7 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Cristóbal Halffter. Manuel Carra, Marita Caro, piano.
- 10 Perfecto García Chornet, piano. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 13 / 14 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Rafael Ferrer. Jean Bernard Pommier, piano.
- 16 Soni Ventorum. (Forum Musical.)
- 17 Grup de Metall de RTVE. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 22 Dimitri Alekseeiev, piano. (Associació de Cultura Musical.)
- 24 Esperanza Abad, soprano. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 25 Recital Manolo Sanlúcar. (Club de Vanguardia.)
- 26 Teresa Berganza, mezzo. Fèlix Lavi-la, piano. (Patronat Pro Música.)
- 27 / 28 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Werner Torkanowsky. Nicanor Zabaleta, arpa.
- 30 Orquestra Nacional de Cambra de Toulouse. Dir.: Georges Armand. Teresa Berganza, mezzo. Ana Híguera, soprano. (Patronat Pro Música.)

- 31 Julián López Jimeno, piano. (Dimecres de Ràdio Nacional.)

ABRIL

- 1 / 2 Georges Moustaki. (Club de Vanguardia.)
- 4 Esbart Dansaire de Rubí. Cobla Bages.
- 5 XXII Concurs Internacional d'Interpretació Musical Maria Canals. Prova final.
- 6 André Watts, piano. (Patronat Pro Música.)
- 7 Anna Ricci, mezzo. Diabolus in Musica. Dir.: Joan Guinjoan. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 10 / 11 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Norma Procter, contralt. Cor Femení Henry Purcell. Cor Infantil del Col·legi Balmes de les Escoles Pies.
- 14 Salvador Gratacòs, flauta. Angel Soler, piano. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 20 Claudio Arrau, piano. (Patronat Pro Música.)
- 21 Quartet Siegfried Palm. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 23 Mstislav Rostropovitch, violoncel. (Fundació J. March.)
- 24 / 25 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Josep M.º Alpiste, violí. Salvador Gratacòs, flauta.
- 27 Michel Dalberto, piano. (Patronat Pro Música.)
- 28 Quintet de Vent de RTVE. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 30 Aaron Rosand, violí. J. Sieger, piano. (Associació de Cultura Musical.)

MAIG

- 7 Orfeó Català. Solistes vocals. Conjunt instrumental. Dir.: Lluís Millet.
- 8 / 9 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Eugene Istomin, piano.

- 9 / 10 Orquestra de Cambra de Praga. (Patronat Pro Música.)
- 11 Quartet Cedron. (Club de Vanguardia.)
- 20 Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Witold Rowicki. Dimitri Bashkirov, piano. (Patronat Pro Música.)
- 21 Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Witold Rowicki. Silvia Marcovici, violí. (Patronat Pro Música.)
- 22 Festa de Maig de les Lletres Catalanes. (Omnium Cultural.)
- 23 Conservatori Superior Municipal de Música. Concert de clausura del curs 75/76.
- 24 / 25 I Musici. (Patronat Pro Música.)
- 26 Nova Troba Cubana.
- 27 Orquestra Simfònica d'Hamburg. Dir.: Heribert Beissel. (Associació de Cultura Musical.)
- JUNY
- 8 Orquestra Simfònica d'Hamburg. Dir.: Heribert Beissel. Gonçal Comellas, violí. (Associació de Cultura Musical.)
- 9 / 11 Orfeó Català. Concert dedicat als socis.
- 13 Centre Recreatiu Aragonès.
- OCTUBRE
- 3 Concert de sardanes i música per a cobla.
- 4 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Gilbert Amy. Jean-Pierre Dupuy, piano. Philippe Huttenlocher, bariton. (Festival Internacional Música Barcelona 1976.)
- 5 Diabolus in Musica. Dir.: Joan Guinjoan. Jean-Pierre Dupuy, piano. (Festival Internacional Música Barcelona 1976.)
- 7 Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Carlo-Maria Giulini. Rafael Orozco, piano. (Festival Internacional Música Barcelona 1976.)
- 8 Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Carlo-Maria Giulini. Rudolf Buchbinder, piano. (Festival Internacional Música Barcelona 1976.)
- 13 Academy of St. Martin-in-the-Fields. William Bennet, flauta. (Festival Internacional Música Barcelona 1976.)
- 14 Academy of St. Martin-in-the-Fields. William Bennet, flauta. Iona Brown, violí. (Festival Internacional Música Barcelona 1976.)
- 18 Bruno L. Gelber, piano. (Festival Internacional Música Barcelona 1976.)
- 19 Orquestra Nacional. Cor Nacional. Solistes vocals. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (Festival Internacional Música Barcelona 1976.)
- 21 Orquestra Filharmònica George Enescu de Bucarest. Dir.: Mircea Cristescu. Ion Voicu, violí. (Associació de Cultura Musical.)
- 22 Orquestra Gulbenkian. Cor Gulbenkian. Dir.: Michel Corboz. Eva Andor, Uta Spreckelsen, sopranos. Hanna Schaer, contralt. John Elwes, tenor. Michel Brodard, baix. (Festival Internacional Música Barcelona 1976.)
- 23 Orquestra Gulbenkian. Cor Gulbenkian. Dir.: Michel Corboz. Uta Spreckelsen, soprano. Hanna Schaer, contralt. John Elwes, tenor. Michel Brodard, baix. (Festival Internacional Música Barcelona 1976.)
- 25 Escolania de Montserrat. Coral Antics Escolans de Montserrat. Pro Cantione Antiqua de Londres. Collegium Aureum. Dir.: Ireneu Segarra. (Festival Internacional Música Barcelona 1976.)
- 26 Olivier Messiaen, Yvonne Loriod, piano. (Festival Internacional Música Barcelona 1976.)
- 29 Orquestra Ciutat de Barcelona. Cor Madrigal de Budapest. Dir.: Ferenc Szekeres. Klara Takacs, contralt. Katalin Szokefalvy Nagy, Csilla Otvos, sopranos. (Festival Internacional Música Barcelona 1976.)
- 30 Recital M.ª Dolores Pradera.

NOVEMBRE

- 2 Orquestra de Cambra de Württemberg. Dir.: Jörg Faerber. Susanne Lautenbacher, violí. (Forum Musical.)
- 4 Sonny Rollins. (XI Festival de Jazz.)
- 5 Odetta-Ellis Larkins. (XI Festival de Jazz.)
- 7 Festa de la Sardana - «Premis Joaquim Serra».
- 8 Carles Santos, piano. Gerard Claret, violí. Lluís Claret, violoncel. Rose M.ª Cabestany, piano.
- 9 Gil Evans. (XI Festival de Jazz.)
- 10 Lluís Claret, violoncel. Rose M.ª Cabestany, piano. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 11 Muddy Waters. (XI Festival de Jazz.)
- 12 Alphonse Mouzon. (XI Festival de Jazz.)
- 13 / 14 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Pedro Javier Ecay, soprano. Dalmau González, tenor. Enric Serra, baríton.
- 15 Camerata Lysy. Dir.: Albert Lysy. (Associació de Cultura Musical.)
- 19 Concert Internacional de Jazz (UER-EBU).
- 20 XIV Concurs Internacional de Cant Francisc Viñas. Prova final.
- 23 Homenatge a Manuel de Falla. Victòria dels Àngels, Alicia de Larrocha, Rafael Puyana, Coral St. Jordi. (Dir.: Oriol Martorell). Solistes de l'Orquestra Ciutat de Barcelona. Antoni Ros Marbà. (Ràdio Nacional.)
- 24 Rafael Puyana, clavicèmbal. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 26 Daniel Barenboim, piano. (Patronat Pro Música.)
- 27 / 28 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Odón Alonso. Narciso Yepes, guitarra.
- 28 Nikita Magaloff, piano. (Associació de Cultura Musical.)
- 29 / 30 Jarcha. (Club de Vanguàrdia.)

DESEMBRE

- 1 Quartet Tomas Luis de Victoria. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 2 Orquestra Nacional d'Hongria. Dir.: Janos Ferencsik. Dezső Ránki, piano. (Forum Musical.)
- 4 / 5 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Gerard Claret, violí. Lluís Claret, violoncel.
- 8 Josefina Salvador, violí. Angel Soler, piano. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 10 Martha Argerich, piano. (Patronat Pro Música.)
- 11 / 12 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Victòria dels Àngels, soprano.
- 13 Solistes de Cambra de Praga. Dir.: Vladimír Valek. Angel Jesús García, violí. Trio Foerster. (Associació de Cultura Musical.)
- 14 Orquestra Catalana de Cambra. Dir.: Gonçal Comellas. (Forum Musical.)
- 15 Coral Càrmina. Solistes vocals. Conjunt instrumental. Dir.: Jordi Casas. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
- 16 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Alexander Schneider. Eugene Istomin, piano. Isaac Stern, violí. (Fundació Pau Casals.)
- 17 Eugene Istomin, piano. Isaac Stern, violí. Alexander Schneider, viola. Leonard Rose, violoncel. (Fundació Pau Casals.)
- 18 / 19 Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Emil Tchakarov. Joaquín Soriano, piano.
- 19 Coral Sant Jordi i Cors Infantils. Dir.: Oriol Martorell.
- 26 Orfeó Català. «Tradicional Concert de St. Esteve». Dir.: Lluís Millet.
- 29 / 30 Orquestra Ciutat de Barcelona. Orfeó Català. Dir.: Antoni Ros Marbà. Carme Bustamante, soprano. Montserrat Aparici, contralt. Jaume Baró, tenor. Enric Serra, baríton. Joan Pons, baix. «El Pessebre» de Pau Casals.

GUIA DE CONCERTS

DATA	LOCAL	CONCERT
GENER		
11, dimarts 21 h.	Palau	Orquestra de Cambra Franz Liszt. Michel Dalberto, piano. Obres de Purcell, Mozart, Bartok. (Patronat Pro Música.)
21.30 h.	Liceu	«Romeo i Julieta» de Gounod.
12, dimecres 20 h.	Palau	Martin Sieghart, violoncel. Eugen Jakab, piano. Obres de Tscherepnin, Borodin, Rachmaninov. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
13, dijous 20 h.	Novomúsica	Leonor Sánchez, soprano. Maria Canela, piano. Obres de Nin Culmell, Rodrigo, Guridi, Granados, Falla, Verdi, Puccini.
21.30 h.	Liceu	«Simon Boccanegra» de Verdi (i dies 16 i 22).
15, dissabte 17.30 h.	Palau	«Marathon Beethoven». (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
21.30 h.	Liceu	«Benvenuto Cellini» de Berlioz (i dies 18 i 20).
16, diumenge 17.30 h.	Palau	«Marathon Beethoven». (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
18.30 h.	Institut Francès	Quartet Asklaepios. «Sessió Granados». (Associació Massià-Carbonell.)
17, dilluns 21 h.	Palau	Trio de Stuttgart. Obres de Mozart, Bloch, Txaikowsky. (Associació de Cultura Musical.)
19, dimecres 20 h.	Palau	Angeles López Artiga, soprano. Perfecto García Chornet, piano. Obres de Gerhard. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
22, dissabte 19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Jaume Francesch, violí. Jordi Torras, recitador. Orfeó Gracienc. Dir.: Antoni Ros Marbà. Obres de Prokofiev, R. Lamote de Grignon. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
23, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Jaume Francesch, violí. Jordi Torras, recitador. Orfeó Gracienc. Dir.: Antoni Ros Marbà. (Segona audició). (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
17.30 h.	Liceu	«Mefistofele» de Boito (i dies 29 de gener i 1 de febrer).
26, dimecres 20 h.	Palau	Quintet de Vent Koan. Obres de Beethoven, Becker, Hindemith. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
21.30 h.	Liceu	«El trobador» de Verdi (i dies 28 i 30).
29, dissabte 19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Trio de Stuttgart. Dir.: Jerzy Maksymiuk. Obres de Mozart, Casella, Lutoslawski, Ravel. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)

TEMPORADA 1976-77 - 10 de gener 1977 - Núm. 9 - Edició de 15.000 exemplars.

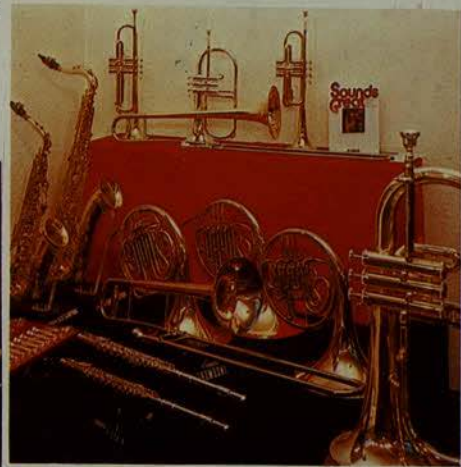
Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3

Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T.2114273 · Barna. 6
división organos

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA PIANOS

Parfum Madame Rochas

PARIS

